

Parohia Mărtișor

Foaie de duminică

Anul IV nr. 42 (145)

19 Octombrie 2014

Duminica a 20-a după Rusalii
Învierea fiului văduvei din Nain

www.parohiamartisor.ro

2014 - Anul omagial al Sfinților Martiri Brâncoveni

”Și după aceea, **S-a dus într-o cetate numită Nain și cu El împreună mergeau ucenicii Lui și multă mulțime. Iar când S-a apropiat de poarta cetății, iată scoteau un mort, singurul copil al mamei sale, și ea era văduvă, și mulțime mare din cetate era cu ea. Și, văzând-o Domnul, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: Nu plânge! Și apropiindu-Se, S-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit. Și a zis: **Tinere, ție îți zic, scoală-te. Și s-a ridicat mortul și a început să vorbească, și l-a dat mamei lui. Și frică i-a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Prooroc mare s-a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său.** ”**

(Luca 7, 11-16)

O înmormântare... **“Adesea mi-am zis: parcă mai curând moartea ne adună, ne unește, decât viața, în dezbinarea ei; ne risipește.”**, îmi răsună în inima cuvintele Pr. Galeriu. O mamă îndurerată și **mulțime mare se întâlnește la poarta unei cetăți cu Hristos**. Îi ies în întâmpinare cu un copil mort. Mântuitorul fără să fie rugat – nu că ar fi trebuit, ci pentru că de cele mai multe ori nu e nevoie să cerem, cunoaște suspinul inimii și rana sufletului - face minunea. **Problema este că și în fața minunii “frica i-a cuprins pe toți!”**... Când oare vom învinge frica? **“Când nu mai ai teamă de moarte, devii liber”** spunea Pr. Galeriu și îmi place să cred că ne temem numai de moarte, nu și de Hristos!

Vine Hristos și ne spune: **“Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”** (Ioan 14, 6), **“Adevărat, adevărat vă spun vouă: cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel care M-a trimis pe Mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață!”** (Ioan 5, 25), iar viața este binecuvântare și bucurie... Și de ea mă tem? Și de Hristos mă tem? Încă suferim de “sindromul lui Adam”: frică de a vedea pe Dumnezeu?...

Sf. Ap. Pavel scrie: **“Pentru mine a trăi este Hristos, și a muri este câștig”** (Filip. 1, 21), deci: aici Hristos și în veșnicie Hristos. La un moment dat ne vom cunoaște cu El, bine ar fi să ne cunoaștem de acum! ca să-mi fie moartea câștig...

Prin păcat ne-am despărțit de Dumnezeu, prin despărțire am înțeles ce am pierdut și prin pierdere am înțeles durerea. Aceasta este consecința păcatului: durerea, chinul crud prezent în suflet... Lacrima ce parcă arde. Dar, **moartea pune capăt păcatului, nu existenței!** Moartea este îngăduită de Dumnezeu **“pentru că răutatea să nu fie fără de moarte”** – (“veșnică” ar fi traducerea corectă; rugăciunile de iertare, slujba înmormântării).

Durerea numai când este împărțită se înjumătățește. Și în această durere Hristos este lângă noi. Cel mai probabil este faptul că nici mama, nici mulțimea de la înmormântare nu cunoașteau cine este cel pe care-L găseau la poarta cetății. Dar asta nu-L împiedică să spună mamei: **“Nu plânge!”** și s-o mângâie cu prezența Lui: **Viața!...** Dovadă: se apropie de sicriu și zice: **“Tinere, ție îți zic, scoală-te!”**. Tânărul se ridică și începe să vorbească, este din nou în viață. **“Morții sunt pentru El ca și cei vii”** spunea Sf. Nicolae Velimirovici, deoarece **în afară de păcat nimic nu ne poate despărți de El.**

Este readus la viață și dat mamei lui nu numai pentru a arăta mulțimii că **El are puterea de a învia și morții, ci pentru a mai salva un suflet. Pentru că așa cum sufletul fără trup nu poate să se nevoiască spre mântuire, tot așa și trupul fără suflet nu poate face nimic.** Și pentru încă odată vedem cât de importantă este viața aceasta. Ce mare binecuvântare ni s-a dat!

Această mulțime – probabil toată cetatea, care împreună cu mama plâng pierderea unui copil – ar fi reprezentarea lumii după izgonirea din Rai, care acum plânge și se jalește pentru că a pierdut tot ce era mai de preț. **Ce este un copil pentru părinții săi? Totul! Se poate compara durerea pierderii unui copil cu ceva?... Nu!**

Plângeam cu toții despărțirea de tot ce era mai important și mai de preț în viața noastră. Așa era starea lumii înainte de venirea lui Hristos. Iar acum **odată prezent în viața noastră ne arată cu simplitatea ce-L caracterizează că moartea nu mai este un obstacol între noi și Tatăl, nici pedeapsa pentru păcate...** **“pentru că n-ați primit iarăși un duh al robiei, spre temere, ci ați primit Duhul Înfierii prin care strigăm: Avva! Părinte!”** (Rom. 8, 15).

Și acum pentru a înțelege și mai bine, să punem în fața noastră cele două imagini ce ne sunt prezentate aici, la început: durerea morții, lacrimile suferinței; și la sfârșit: bucuria vieții cu Hristos. Același lucru îl putem face la fiecare minune săvârșită și descrisă nouă, cum era bolnavul înainte de întâlnirea cu El, și cum era după... Concluzia este clară: **în Hristos durerea se transformă în bucurie, suspinul suferinței în lacrima bucuriei, iar bucuria poate fi veșnică...**

Arhim. Siluan Vișan – www.crestinortodox.ro

Pentru iubitorii de Dumnezeu nu este durere, nu este primejdie - afară de păcat - și nu este moarte; ei trebuie fericiți și urmați cu aceeași lepădare de sine și de viață, oricând vremea ne-ar cere-o. Deci nu sunt de plâns decât necredincioșii care s-au stins în necredință, ca niște înștrăinați și potrivnici lui Dumnezeu. Dar e bine să se știe că viața în primejdii pe mulți i-a scos din numărul morților și i-a primit Dumnezeu din brațele morții în Împărăția vieții. Amin.

Părintele Arsenie Boca – Cărarea Împărăției

Marti, 21 octombrie 2014 – Sf. Mărturisitori Visarion și Sofronie; Sf. Mc. Oprea; Sf. Preoți Ioan din Galeș și Moise Măcinic (sec. XVIII)

Visarion Sarai a fost un călugăr din Bosnia de astăzi, care după ce a călătorit prin Tara Sfântă, pe la Ierusalim și pe la Muntele Athos a ajuns la Karlowitz, iar de acolo a fost trimis de patriarhul sârbilor în Transilvania pentru a **predica împotriva uniației (unirea cu catolicii)**. Însoțit de câțiva credincioși din Banat, a înaintat spre Centrul Transilvaniei, a predicat la Săliște și în alte părți. Dar între **Sibiu și Săliște a fost arestat** și după arestare i s-a făcut un lung interogatoriu, după care a fost dus **în temnița de la Kufstein, unde a și murit** ca sfânt mărturisitor pentru Ortodoxie.

Călugărul Sofronie de Cioara a luptat pentru apărarea Ortodoxiei prin 1759 - 1761, când **a condus o adevărată răscoală populară împotriva autorităților habsburgice**, dar în același timp și împotriva **Episcopiei Unite de la Blaj care patrona acțiunea de dezbinare a Bisericii Românești**. După ce a avut o **întâlnire cu generalul Bucow, comandantul trupelor imperiale din Transilvania, cel care a distrus mănăstirile ortodoxe**, el s-a retras în Tara Românească, unde a murit fie la Măn. Vieroși, fie la Măn. Robaia.

Oprea Miclaus din Săliștea Sibiului a făcut mai multe **călătorii la Viena să ceară împărătesei Maria Tereza drepturi pe seama credinciosilor transilvăneni**. A făcut mai multe asemenea călătorii, dar în 1752 a fost arestat la Viena și aruncat și el în închisoarea de la Kufstein, unde a murit tot așa ca sfânt mărturisitor pentru ortodoxie.

Preotul Moise Măcinic din satul Sibiel, l-a însoțit pe Oprea Miclăuș în călătoriile sale la Viena și a fost arestat odată cu el și și-a pierdut și el viața tot în închisoarea de la Kufstein.

Preotul Ioan din Galeș, un sat contopit astăzi cu orasul Săliște, **a preluat conducerea acțiunilor revendicative ortodoxe și românești** prin anii 1756 - 1757 și a cutreierat mai multe sate strângând semnături prin care credinciosii ardeleni cereau ca să li se acorde și lor drepturi, să se **acorde în primul rând libertate pentru credința ortodoxă**. A fost arestat și el și dus pe teritoriul Austriei de astăzi, unde a murit într-o închisoare la Gratz.

<http://www.crestinortodox.ro>

Sfaturi duhovnicești de la Părintele Paisie Aghioritul

- Părinte, oare nu e mai bine ca un lucru să fie făcut mai pe îndelete, ca să ne putem câștiga liniștea?

- Da, fiindcă atunci **când lucrează cineva cu liniste își păstrează pacea și își sfințește întreaga zi**. Din păcate, n-am înțeles că atunci când lucrăm ceva prea repede dobândim o nervozitate, iar **lucrarea care se face cu nervozitate nu e sfințită. Scopul nostru nu trebuie să fie a face multe într-o continuă neliniște. Aceasta e o stare diavolească**. Lucrul de mână care se face cu liniște și rugăciune se sfințește și pe cei care îl folosesc; în timp ce lucrul făcut cu grabă și nervozitate transmite aceasta stare diavolească și celorlalți. Treaba grabită, făcută cu neliniște, este caracteristică oamenilor celor mai lumesti. Sufletele tulburate care lucrează transmit tulburare și prin lucrul lor de mână, iar nu binecuvântare. Mult influențează starea omului lucrul de mână pe care îl face, până și lemnul! Infricoșat lucrul! **Rezultatul muncii omului e pe potrivă stării în care se află când o face. Dacă este nervos și se mânie și injură, ceea ce face nu va avea binecuvântare; iar de cântă, de spune rugăciunea, se sfințește și lucrul lui. Unul e lucru diavolesc, iar celălalt dumnezeiesc. Dacă vă purtați cu evlavie și lucrați cu rugăciune, vă veți sfinți mereu și toate se vor sfinți**. Atunci când cineva are mintea la Dumnezeu i se sfințește lucrul său, rucodelia sa. Dacă, de pildă, fac o cutie și spun și rugăciunea, mă rog și în același timp lucrez spre slava lui Dumnezeu. **Scopul meu nu e să fac cutii și să le fac repede, ca să fac multe și totodată să fiu neliniștit. Asta e o stare demonică**. Am venit în mănăstire ca să ne sfințim și să sfințim ceea ce facem. Dacă pornești cu rugăciunea, te vei simiți ca o slujitoare a lui Hristos. De aceea, bagă și rugăciunea în lucrul tău, ca să vă sfințiți și tu, și lucrul tău. (Cuviosul Paisie Aghioritul, "Cu durere și cu dragoste pentru omul contemporan")

Anunț:

Vineri, 24 octombrie 2014, la orele 12.30, va sosi la București **Preafericitul Părinte Teofil al III-lea, Patriarhul Ierusalimului**, care va aduce un **fragment din lemnul Sf. Cruci încadrat într-o icoană a Sf. Împărați Constantin și Elena**.

La orele 13.00, va începe **procesiunea „Calea Sfinților”** pe Colina Bucuriei, de la Crucea brâncovenească până la Catedrala Patriarhală. În procesiune vor fi purtate: icoana cu un fragment din lemnul Sfintei Cruci, moaștele Sf. Domnitor Martir Constantin Brâncoveanu și moaștele Sf. Cuvios Dimitrie cel Nou. Acestea vor fi depuse spre închinare în baldachinul din apropierea Catedralei Patriarhale.

<http://basilica.ro>

Programul săptămânii 19 octombrie – 26 octombrie 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 19 octombrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Învieerea fiului văduvei din Nain</i>) – Pr. Dragoș
Duminică 19 octombrie	17 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Dragoș
Luni 20 octombrie	17 - 19	- Acatistul Sf. Cuv. Mărturisitori din Ardeal – Pr. Dragoș
Marti 21 octombrie	-	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri 23 octombrie	9 - 11	- Sfințirea mică a apei – Pr. Dragoș
Vineri 24 octombrie	9 - 11	- Slujba Sf. Maslu
Vineri 24 octombrie	17 - 19	- Slujba acatistului – Pr. Dragoș
Sâmbătă 25 octombrie	8 - 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Dragoș
Sâmbătă 25 octombrie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 23-a după Rusalii – Pr. Ticu
Duminică 26 octombrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor</i>) – Pr. Ticu
Duminică 26 octombrie	17 - 21	- Priveghere la Patriarhie, în cinstea Sf. Cuv. Dimitrie, ocrotitorul Bucureștilor